

Kapitola I

Klebety a zasa klebety

„Aký úžasný deň!“ zvolala Stella so šťastným úsmevom. Bola nedeľa a ona sa prechádzala v centre s kamarátkou Bloom a pudlíčkou Ginger. Navyše mala oblečené nové šaty, posledný výkrik módy, a pýšila sa najsamsuper kabelkou so svojimi iniciálkami. „Čo viac by som mohla chcieť? Lepšie ako dnes to už ani nemôže byť.“

„Nezabúdaj, že dnes je piatok trinásteho! Pre nás pozemšťanov to nie je bohvieaký dátum,“ povedala Bloom.

„Poverčivosť už nie je v móde, kamoška! To ti ešte nikto nepovedal?“

„Len aby...“

Stella zastala pred novinovým kioskom a vzala Ginger do náručia. Jej krásna tvárička svietila z obálok najznámejších novín a časopisov. Stella si len unudene vzdychla, no bolo vidieť, že v skutočnosti jej popularita nesmierne lichotí.

„Chceš si niektoré kúpiť?“ spýtala sa Bloom.

„No ešte to! Keby som si mala kúpiť všetky noviny, kde sa o mne píše, bol by u nás doma dobrý chaos!“

„U nás už je dobrý chaos aj bez novín.“

Stella sa vystrela a odkráčala s nosom nahor predstierajúc, že sa urazila. Bloom to využila a nachystala jej prekvapenie: náhodne kúpila trojo novín, schovala ich a dobehla priateľku. Pokračovali v prechádzke a ut'ahovali si jedna z druhej, kým neprišli domov.

„Vitajte! Prečo tak skoro? Veď je ešte len obed!“ ironicky zvolala Múza. Celé doobedie sa zvrátila okolo

sporáka, lebo mala službu v kuchyni, ale vonku bol krásny deň a ona nemala ani najmenšiu chuť namáhať sa aj ďalej. Ostatné už sedeli za stolom a pred nimi stáli pariace sa tanieri, vrchovato naplnené jedlom.

„Prepáčte, dievčatá,“ zahundrala Bloom a prisadla si. Stella odniesla Ginger do kúta a nasypala jej do misky granuly. Potom nasledovala priateľku. Aj Múza si sadla, no jedným očkom neprestala sledovať hrnce.

Pri dezerte sa ich Flora spýtala: „Prečo ste sa tak oneskorili?“

„Najprv sme nakupovali v centre, potom sme sa zdržali v parku. Napokon sme už boli z toľkého nakupovania

a prechádzania unavené, tak sme sa vrátili domov,“ vysvetľovala Stella. „Taký úžasný deň! Milujem trinástku!“

Kým Stella rozprávala, Bloom vstala a šla si po kabelku. Potom sa vrátila k priateľkám.

„Zato ja ju nenávidím,“ zachmúrene vyhlásila Múza. „Prináša smolu, ja to viem!“

„Aj ty? Aké ste len poverčivé... Nepokazte mi deň, je superfantastický!“

„Vylepšíme si ho malým prekvapením?“ zvolala Bloom.

„AKOŽE? ČOŽE?“ vykrikla Stella. Vyzerala ako malé dievčatko pod vianočným stromčekom s kopou darčiekov. „Čo je to, čo je to, čo je to?“

Po krátkej žartovnej bitke, na ktorej sa zúčastnili všetky víly, sa Stella zmocnila svojej koristi, troch novín. Prezrela si ich. Jej tvár bola na všetkých titulkách... Všetkými tridsiatimi dvoma zubami sa smiala

